

**Dossier: DeWitte Mol 2.0:
werken met een kompas**

Nr 4

INHOUD

- 03 Prachtig 80
- 04 DeWitte Mol 2.0: werken met een kompas
- 06 Zorgen voor onderhoud van familiebanden
- 09 Meneer Miel: Inclusieve kinderopvang waar elk (bijzonder) kind gewoon kan zijn
- 10 Leo Hermans stopt bij de Raad van Toezicht
- 12 Fotopagina
- 14 Team in de kijker: onze pastorale werkgroep
- 16 Vrijwilligers in de bloemetjes gezet
- 17 Voorstelling nieuwe PR medewerker
- 18 Een kijkje achter de schermen van de Gastronomische Wijnhappening
- 20 Kort nieuws
- 22 Afscheid Julienne
- 23 Afscheid Robby

“Jongen nu woon jij al zo lang kortbij en het is den eerste keer dat je zelf naar huis komt”

— Jos Mast, Zorgen voor onderhoud familiebanden p.09

COLOFON

Redactie/Eindredactie:

Lies Houben
Christel Aerts
Carine Lijen
Fons Wouters
An Konings
Marleen Vranckx

Journalisten:

Jessie Helsen
Inge Pasmans

Vormgeving & Beeld:

Stef Vranken

Eigen artikels zijn altijd welkom. Elk artikel moet naam en contactgegevens van de auteur bevatten. Op vraag kunnen artikels anoniem gepubliceerd worden.

Redactieadres:

Witte Mol Contact, Galbergen 21,
2400 Mol
journalist@mol.stijn.be

Stijn VZW
STIJN VZW - VERENIGING OUDEREN VAN MOELDRECHT
DE DAKLAAN 401
3000 DIERIKVLIET
WWW.STIJN.VZW - INFO@STIJN.VZW

VOORWOORD

Beste lezer,
De Witte Mol is (weeral/nog steeds) in volle transitie. De weg naar onze organisatiestructuur 'De Witte Mol 2.0' wordt verdergezet. De cultuur wijzigt, stilaan. We kijken anders, doen anders, het voelt anders.

De verandering is ingezet, veel krijgt vorm en wordt doordacht. Er worden nieuwe juweeltjes gecreëerd en tegelijk worden er ook wel brokken gemaakt. Sommige juweeltjes verliezen (hopelijk) tijdelijk hun glans. Zo gaat dat bij verandering....

Maar wat ook aanwezig is, is een soort gejaagdheid, een zenuwachtigheid. Ze doet me denken aan volgende songtekst, van een bekend liedje van Herman Van Veen ...

Opzij, opzij, opzij...

Maak plaats, maak plaats, maak plaats...

Wij hebben ongelofelijke haast.

We moeten rennen, springen, vliegen, duiken, vallen, opstaan en weer doorgaan.

We kunnen nu niet blijven, we kunnen nu niet langer blijven staan... . Voor de komende tijd hoop ik dat we kunnen stappen, stilstaan, rusten, bezinnen, samen lachen en met de handen in elkaar geslagen kunnen doorgaan. Dat we elkaar in de jachtigheid en de zenuwachtigheid niet verliezen. Dat we al onze juweeltjes kunnen koesteren en kunnen laten glanzen, ook al zijn ze die glans misschien eventjes verloren. Dat we in verbinding blijven en elkaar helpen op het pad te blijven. Dat we iemand die eventjes niet op de bus van de verandering wil stappen, niet alleen in de bushalte laten staan.

En dat we tenslotte samen, moedig, volhardend en in verbondenheid kunnen vieren. De Witte Mol bestaat in het nieuwe jaar 2024 al 25 jaar en dat moet gevierd worden!

Warme kerstwensen en een glanzend 2024!

An Konings
Directeur De Witte Mol

Prachtig 80

Frans (leefgroep Zandkasteel) en Monique (leefgroep Duin) zijn de 2 oudste zorggebruikers op De Witte Mol en mochten dit jaar 80 kaarsjes uitblazen. 80 jaar worden is sowieso reden tot feest, maar dat er op De Witte Mol 2 zorggebruikers zijn die deze gezegende leeftijd mochten vieren is dubbel straf. Beide leefgroepen konden dit niet zomaar laten passeren en Frans en Monique werden dan ook uitgebreid gevierd.

Sinds wanneer verblijven Frans en Monique op De Witte Mol?

Frans: Op 11 mei 1999 kwam Frans op de Witte Mol wonen. Hij verbleef eerst op leefgroep Heide en in augustus 2017 verhuisde hij naar leefgroep Zandkasteel.

Monique: Haar moeder heeft lang voor haar gezorgd, maar toen de zorg te zwaar werd is ze opgenomen. Eerst in het ziekenhuis, dan in een psychiatrisch verzorgingsstehuis in Duffel. In 1999 is Monique dan in De Witte Mol komen wonen, in leefgroep Duin en daar woont ze nog steeds.

Wie is Frans?

Ik was vroeger een speelvogel en een echte deugniet die graag plaagde. Nu ben ik al een dagje ouder, waardoor ik meer een stille genietter ben met mijn vaste soms wat dwangmatige structuurtjes zoals bv. tegen de deuren duwen.

Ik ben maar klein en fijn maar ik kan eten als een grote beer. Geef me ook maar veel lekkere koffietjes, want daar kan ik van genieten! Toen ik nog goed kon stappen en in het hoofdgebouw kwam, ging ik direct naar de kast waar de tassen staan voor een lekker tasje koffie.

Ik deed vroeger elke dag heel veel stappen. Nu heb ik meer nood aan een rolstoel en maakt het speelse vaak plaats voor wat rust. Als ze me in bed leggen begin ik dan ook spontaan te glimlachen.

Ik hou nog steeds van mijn vaste speelgoedjes. Geef me een koordje of 2 kapstokken en ik ben content. Spelen in bad doe ik ook heel graag. Ik spetter alles lekker onder, zodat er evenveel water in als rond het bad ligt.

Massages kunnen mij niet bekoren maar de trivloer welen dan wil ik graag dicht tegen jou komen aanliggen. Ook een warmwaterkruik is mijn beste vriend.

Waar ik eigenlijk niet van hou, zijn lange broeken. Als je me ziet met een lange broek dan is deze waarschijnlijk opgetrokken tot aan mijn knieën want dat vind ik veel fijner. Ook al trekken ze deze regelmatig naar beneden, ik trek ze toch direct terug omhoog!

Als je me vroeger zag rondlopen dan zou je nooit verwachten dat ik eigenlijk een bejaarde man ben want ik leek langs achteren precies op een jong kereltje van heel jeugdige leeftijd maar niets is minder waar!

Als er nieuwe medewerkers of stagiaires komen dan mogen ze mijn leeftijd raden, nog niemand heeft het juist geraden en iedereen schrikt telkens van het antwoord.

Wie is Monique?

Mijn geboorte verliep moeilijk (stuitligging) en sindsdien ben ik voor zowat alles afhankelijk van anderen. Bovendien ben ik blind en doof. Daar waar ik vroeger nogal veel in bed heb gelegen, zit ik nu in mijn rolstoel, midden in de leefruimte. Hier heb ik mijn plaatsje veroverd.

In de beginperiode genoot ik nog met volle teugen van een heerlijke maaltijd. Maar in plaats daarvan krijg ik nu sondevoeding. Ik ben ondertussen dan ook een oude dame, die geniet van basaal aanbod en veel rust.

Het leefgroepspersoneel en therapeuten proberen mij zintuigelijke prikkels aan te bieden, daar waar mogelijk en rekening houdend met mijn leeftijd en mijn leefwereld. Ik vind het vooral prettig dat mijn begeleiding probeert het me zo aangenaam mogelijk naar mijn zin te maken, omdat ik duidelijk kan aangeven wat ik al dan niet prettig vind. Ze proberen

mij goed te volgen door mijn signalen te lezen.

Hoe werden Frans en Monique gevierd?

Leefgroepen Duin en Zandkasteel sloegen de handen in elkaar en organiseerden een muzieknamiddag. Ze kwamen met z'n allen gezellig samen in de living van leefgroep Zandkasteel, die voor de gelegenheid feestelijk aangekleed was met slingers, ballonnen en zelfs een spandoek.

Claudia en Marjolein wisten iedereen te verrassen met een prachtig bad van klanken en de oogjes van menig zorggebruiker glinsterden. Allerlei instrumenten kwamen aan bod. Ze werden er zowaar stil van, maar ze deden natuurlijk ook de nodige dansjes. Moe maar voldaan sloten ze de namiddag af met een heerlijke taart en chocomousse gemaakt door Mia.

Frans werd de dag na de muzieknamiddag nog eens gevierd met een gezellig etentje in de Leto samen met alle zorggebruikers, medewerkers en zijn broer Jean-Pierre met zijn vrouw. Frans genoot er van een

lekkere videe met kroketjes en een lekker ijsje (met vuurwerkstaafjes) als dessert.

Wat vonden de 80-jarigen zelf van het feest? En de andere zorggebruikers?

Frans: ik genoot er op mijn manier van. ik houd van muziek en eten dus dat zat wel goed. De andere zorggebruikers genoten mee van de muzieknamiddag en het etentje was voor hen een leuke uitstap met veel aandacht want alle leefgroepbegeleiding ging mee. Het was een gezellige bende in de Leto. We werden daar goed verzorgd en in de watten gelegd.

Monique: Ik hou er van om op een rustige manier benaderd te worden en kan genieten van muziek en trillingen. Op die manier wil ik er gerust nog wat jaartjes bijdoen. Op naar het volgende feestje dus...

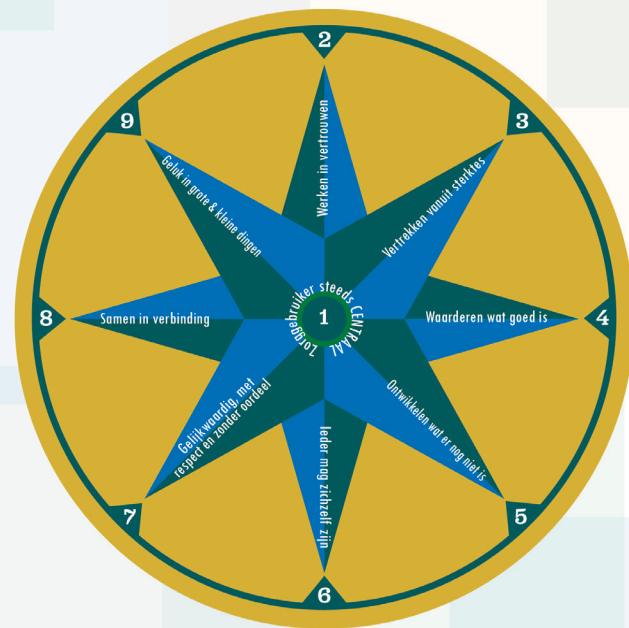

DeWitte Mol 2.0: werken met een kompas

Kompas van De Witte Mol

Leidende principes

In ons vorig magazine vertelden we al het een en ander over de doorstart naar De Witte Mol 2.0. Jullie konden hier lezen hoe we veranderingen doorvoerden. Daarnaast werd er ook melding gemaakt van onze visie die we met zijn allen onder de loep hebben genomen. Hieruit volgde een verhelderende tekst én ontwikkelden we een kompas voor De Witte Mol. Een kompas helpt je te oriënteren, om te weten welke kant je opkijkt of welke richting je uit moet.

Kompas

Om onze krachtige visie levendiger te maken heeft het beleidsteam een Kompas opgesteld voor De Witte Mol. Dit zijn 9 leidende principes die je kan zien als een soort leefregels binnen onze organisatie. De 9 principes wijzen jullie en ons de weg naar een prettige werkplek met een positieve sfeer. Centraal staan uiteraard onze zorggebruikers. Daarrond vind je principes die we nastreven binnen De Witte Mol.

De zorggebruiker steeds centraal

Dit is ons vertrekpunt. Hier draait het allemaal om binnen De Witte Mol. Bij alles wat we (willen) doen stellen we onszelf de vraag: "dient dit ons kernproces, nl. goede zorg bieden aan onze zorggebruikers?"

Ruth (PPO) vertelt: Leefgroep Duin had tijdens hun kamp de specialisten van de cluster uitgenodigd om op bezoek te komen. Het was een gezellig moment met alle medewerkers waar er veel gepraat en gelachen werd. Tijdens dat moment werden er enkele zorggebruikers bij in de groep gezet zodat ze mee konden genieten en dat heb je aan het gezicht van enkelen goed kunnen zien.

Werken in vertrouwen

Vertrouwen is fundamenteel. Hierbij gaan we er steeds vanuit dat anderen handelen met goede bedoelingen. Iedereen is open en transparant in zijn handelen en in zijn communicatie, we zijn eerlijk en doen hierbij wat we zeggen en zeggen wat we doen. Vertrouwen werkt in alle richtingen.

In leefgroep 't Ven werken ze vanuit vertrouwen in elkaar. Tijdens het opstellen van de wegwijzer hoorde je daar geregeld: "ik hoef met deze taak niets te doen, collega X heeft dit als taak en ik vertrouw erop dat dit helemaal in orde is, als ze hulp nodig heeft zal ze dit wel vragen. Ik kan ondertussen met andere dingen bezig zijn".

Vertrekken vanuit sterktes

In onze organisatie werken we vanuit talenten en gaan we aan de slag met onze persoonlijke ontwikkeling. Het is belangrijk om elkaars talenten te herkennen én erkennen, dat we elkaars mogelijkheden zien én dus de nodige erkenning hebben / krijgen voor elkaars kunnen.

Inge (coach): we maken met elk team / leefgroep een wegwijzer op waarin we bepalen hoe we werken en waaraan we gaan werken. Het valt mij op dat medewerkers elkaars sterktes / talenten echt wel kennen en deze hoe langer hoe meer inzetten wanneer taken en rollen worden verdeeld zodat je taken kan doen die ook aansluiten bij je interesse en talent.

Waarderen wat goed is

Binnen De Witte Mol werken we vanuit de waarderende benadering. "Geef mensen een pluim en ze krijgen vleugels!" Deze overbekende spreuk van Bond zonder Naam vat kernachtig samen waar het bij de waarderende benadering om gaat. We weten allemaal dat een schouderklopje, een appreciërend woord of een complimentje zoveel meer oplevert dan mensen te confronteren met het negatieve.

Eva (coach) vertelt: Onlangs werd ieder personeelslid uitgenodigd om een kijkje te gaan nemen in de nieuwbouw (BLOK 5). Na een uitgebreide rondleiding door Mieke, waren Inge en ik werkelijk onder de indruk van het gebouw. De projectgroep heeft duidelijk nagedacht over de noden van de doelgroep die in het gebouw gaat komen wonen. Dit compliment werd dan ook meegegeven aan Mieke die deel uit maakt van de projectgroep. Toen we naar buiten wandelden kwamen we het technisch team en Anja tegen. Meteen een kans voor ons om te benoemen hoe knap hun geleverde prestaties zijn!

Ontwikkelen wat er nog niet is

We creëren een klimaat waarbij talenten verder ontwikkeld en gewaardeerd kunnen worden. Hierdoor kan ook zeker de expertise in De Witte Mol groeien, zodat het kernproces nog beter kan gediend worden.

Door de krapte op de arbeidsmarkt hebben we de afgelopen periode enkele collega's aangeworven met een diploma dat geen rechtstreekse link had aan de zorgsector. We zien dan wel potentieel in deze mensen. Eén van deze voorbeelden is **Sam**, met een achtergrond als sportcoach, die zich waagde aan een zorgende job binnen De Witte Mol. Intussen ontwikkelde hij met een leergierige houding behulpzame collega's de skills die nodig zijn om hier te werken. Hij heeft de zorg-kriebel in die mate te pakken, dat hij de job nu ook combineert met een opleiding als zorgkundige.

Ieder mag zichzelf zijn

Binnen De Witte Mol mag iedereen zichzelf zijn met zijn kleine kantjes, sterktes en overtuigingen. Vanuit de overtuiging dat diversiteit een meerwaarde kan zijn en kan bijdragen tot een zorgzame samenleving in De Witte Mol. We moeten niet alles hetzelfde doen, samen staan we sterker.

Dat ieder zichzelf mag zijn, bewees het directieteam vorig jaar tijdens de jaarlijkse personeelsquiz. De opdracht om je quiz-team op een originele manier voor te stellen werd serieus genomen en vooral met veel humor aangepakt. Als rappers/gabbers kwamen ze met een luide muziekbox binnen. Sommigen onder ons moesten twee keer kijken voor we onze directeur **An** herkenden in een wijde jeansbroek, breed t-shirt, pet achterstevoren, hevig malend op de kauwgom in haar mond. Even helemaal uit hun rol als directieteam, maar helemaal zichzelf in de manier waarop ze opgingen in de sfeer van de quiz.

Gelijkwaardigheid met respect en zonder oordeel.

We staan met een positieve instelling, open en warm in contact met onze zorggebruikers en met elkaar. We tonen het nodige respect voor onze zorggebruikers, voor elkaar als collega's, voor het netwerk, voor onze vrijwilligers en voor De Witte Mol.

Op **leefgroep de Zavel** hebben ze de mooie gewoonte om regelmatig een bewonersvergadering te organiseren. Zo krijgen zorggebruikers de kans om hun mening te geven over thema's zoals waar ze naartoe willen tijdens hun volgende kampweek.

Samen in verbinding

In De Witte Mol zijn we verbonden met elkaar, als collega's maar zeker ook met onze vrijwilligers, het netwerk, externe professionals. Het zorgen voor verbondenheid is een verantwoordelijkheid van ieder van ons: we hebben allemaal een open houding om met elkaar in verbinding te gaan.

Elk jaar organiseert de **Personeelskring** van De Witte Mol een fantastische quiz. Enkele weken op voorhand merk je dat teams zich beginnen te vormen, dat er een fijne spanning heerst om zo origineel mogelijk uit de hoek te komen. Iedereen wil zijn beste beentje voorzetten om er een leuke avond van te maken. Zo werken we aan verbinding tussen medewerkers.

Geluk in grote en kleine dingen

We moeten het niet altijd groots zien, we hebben ook aandacht voor en zijn tevreden met de kleine dingen.

Carine: Als ik 's morgens het hoofdgebouw binnen kom en Jef zwaait me enthousiast een goeie morgen toe, dan word ik instant gelukkig!

We willen graag het volgende werkjaar deze 9 pijlers, of noem het ook leefregels, stuk voor stuk in de kijker zetten. Op die manier hopen we een organisatiecultuur te ontwikkelen die door iedereen gekend en gedragen is én ook voelbaar is als je De Witte Mol binnen stapt. Zo kunnen we iedereen duidelijk maken: hier staan we voor.

Zorgen voor onderhoud van familiebanden

We hebben dat nog enkele keren gedaan op het moment dat het voor de ouders steeds moeilijker werd om zelf op bezoek te komen. En als ik de reacties van Bart zag dan wist ik dat ik goed bezig was, steeds een stralende glimlach.

...ook in het woonzorgcentrum (WZC)

Wanneer Jos wordt opgenomen in een WZC verschuiven de bezoeken van thuis naar het WZC. Medewerkers namen de taak over om geregeld met Bart daar op bezoek te gaan.

Ook bij mama bleef de leefgroep op bezoek gaan wanneer zij werd opgenomen omdat zij het belang zagen voor Bart en zijn mama.

Pas vorig jaar toen het in de zomer moeilijk was voor de leefgroep heb ik het terug opgenomen en ging ik regelmatig met Bart op bezoek bij zijn mama. Na haar valpartij met ernstig letsel gingen we vaker omdat we ook voelden hoe belangrijk het werd voor Annie nu ze zelf nog weinig kon. Via familienet hebben we ook de broer op de hoogte gehouden. Hij reageerde ook altijd direct op foto's en was ook dankbaar dat we dit gedaan hebben.

In de visie van De Witte Mol schrijven we dat we in verbinding willen werken met elkaar, het netwerk en onze vrijwilligers. Verbinding met het netwerk gebeurt voornamelijk op De Witte Mol wanneer ze op bezoek komen. Maar wat dan als ouders niet meer op bezoek kunnen komen en het contact voor de zorggebruiker toch wel heel belangrijk is? Tinne (ergotherapeut) vertelt hoe ze dit deed met Bart. (leefgroep Zandkasteel)

Bezoekjes aan familie...

Vroeger kwamen de ouders van Bart vaak in De Witte Mol (DWM). Op een bepaald moment werd het voor papa moeilijker om nog langs te komen en daarom zijn we gewoon op een keertje de fiets op gesprongen en eens naar huis gereden. Bart woonde niet ver van DWM, daarom dat we dit wel konden doen. De eerste keer dat we voor de deur stonden werd Jos heel emotioneel en het eerste wat hij zei was: "**jongen nu woon jij al zo lang kortbij en het is den eerste keer dat je zelf naar huis komt.**"

In de zomer ging Annie stilletjes verder achteruit. Vanaf dat moment probeerden we echt wekelijks even langs te gaan.

De voorlaatste keer dat ik met Bart op bezoek ging was Annie heel goed ondanks dat we de dag ervoor telefoon kregen dat ze heel vlug achteruit ging. Ze nam afscheid van Bart door te zeggen "tot de volgende keer." Een dag later gingen we opnieuw langs, Annie was nu echt niet goed en ze gaf op een bepaald moment ook aan dat we mochten vertrekken, dat ze ging rusten. Deze keer zei ze enkel nog "dag" tegen hare jongen en kwam er geen verzoek "tot de volgende keer". Het was ook de laatste keer dat Bart haar zag...

Hoe mooi is het dat medewerkers mee kunnen zorgen voor verbinding met het netwerk en mee kunnen zorgen, ondanks alle beperkingen, dat er afscheid kan genomen worden.

Meneer Miel: Inclusieve kinderopvang waar elk (bijzonder) kind gewoon kan zijn.

Wie dezer dagen langs Sluis passeert of over het domein van de Witte Mol wandelt, kan er niet meer naast kijken: er wordt druk gebouwd. De ruwe vormen van Meneer Miel, een inclusieve kinderopvang op het domein van De Witte Mol, zijn meer en meer zichtbaar.

Bouwen, bouwen, bouwen...

Er was de afgelopen tijd heel wat bedrijvigheid op het domein van De Witte Mol, niet alleen van werkmensen en vrachtverkeer, maar ook gewoon van nieuwsgierigen. De voorbereidende werken waren al langer zichtbaar en er verschenen grote hekken rondom de bouwsite. Zo werden er bomen gerooid, het terrein effen gemaakt, paaltjes uitgezet en uiteindelijk het eerste beton gegoten. Maar nu rijzen stilletjes aan ook de muren op van het toekomstige inclusieve kinderdagverblijf Meneer Miel.

De eerste steen is gelegd en de ruwbouw is van start gegaan. Er is op het domein van De Witte Mol dus een extra attractie bijgekomen, niet alleen voor zorggebruikers of medewerkers, maar ook voor toevallige passanten: kijken naar de bouwwerken. En het gaat vooruit...

Samenwerking

De realisatie en de uitwerking van dit project gebeurt vanuit kinderdagverblijf Windekind in Heusden. Zij maken sinds enkele jaren deel uit van Stijn vzw. De betrachting is om zowel baby's en kleuters met een normale ontwikkeling als met een mogelijke ontwikkelingsachterstand met de beste zorgen te omringen. Dit zal gebeuren op een manier die zo

normaal als mogelijk is en zo aangepast als nodig. We geloven hierbij erg in de kracht van een inclusieve werking waar kinderen zonder handicap kunnen leren van kinderen met een handicap en omgekeerd. Meneer Miel kan plaats bieden aan 36 kindjes.

Lokatiekeuze

Windekind zal de nieuwe medewerkers van Meneer Miel onder haar vleugels nemen. Maar voor de aangepaste zorgen die er nodig zijn om baby's en kleuters met speciale noden op te vangen, kan er ook beroep gedaan worden op de gespecialiseerde diensten van De Witte Mol. Dit is het grote voordeel van de locatie op het domein van De Witte Mol.

Vele medewerkers van De Witte Mol zijn jonge moeders of vaders met kleine kinderen. Dit brengt, vooral in vakantieperiodes, heel wat opvangperikelen met zich mee. Meneer Miel kan dan ook mee tegemoet komen aan die vraag naar opvang. Enerzijds zal het kinderdagverblijf open zijn met uitgebreide openingsuren, anderzijds is er de mogelijkheid om vakantieopvang te organiseren. In Mol is er zoals in vele gemeenten een tekort aan opvangplaatsen, dus Meneer Miel kan de vele vragen dan toch al voor een deeltje verlichten.

Het wordt dus volgend jaar nog een druk bouwjaar op De Witte Mol, maar als alles goed gaat zullen de eerste kindjes begin 2025 in Meneer Miel worden opgevangen.

Leo Hermans stopt bij de Raad van Toezicht

Leo stond mee aan de wieg bij de opstart van De Witte Mol en zette zich jaren belangeloos in binnen de Raad van Toezicht (RVT) en het Steunfonds. Maar met zijn ondertussen 83 jaren op de teller vond hij de tijd rijp om te stoppen.

De start

Ik ben een gepensioneerd advocaat, die geboren en getogen is in Mol en die in zijn vrije tijd graag wandelt en fietst. Ik woon samen met mijn vrouw nog steeds in Mol. We hebben 3 kinderen en 9 kleinkinderen.

25 jaar geleden kwam Gilbert Seresia (stichter van Stijn vzw) naar mij toe omdat hij plannen had om in Mol een zorgvoorziening op te richten naar het voorbeeld van Sint-Oda. Hij vond namelijk dat er hier weinig in de buurt aanwezig was i.v.m. zorg. Hij vroeg me om eens rond te horen bij mijn vrienden en kennissen om te bekijken wat er mogelijk was en zo is de bal dan aan het rollen gegaan... en werd ik lid van de RVT en van het Steunfonds.

Raad van Toezicht

De RVT bestaat uit ongeveer een 12-tal personen, die allemaal vanuit hun professionele achtergrond nuttig kunnen zijn voor de werking van De Witte Mol. Ze komen 1 keer per maand samen en bespreken diverse punten die te maken hebben met het functioneren van

De Witte Mol (bv. financiën of medewerkersbeleid). Ik ben van in het begin steeds betrokken geweest en heb me zo goed als mogelijk ingezet, vooral om te zorgen dat er voldoende steunacties gebeurden en De Witte Mol zo over voldoende centen kon beschikken.

Einde van een tijdperk

De reden dat ik gestopt ben, is eigenlijk tweeledig. Allereerst natuurlijk mijn leeftijd. Er zijn ondertussen heel wat nieuwe (jongere) mensen bijgekomen en ik ben ondertussen 83. Ik zetelde al zoveel jaren in de RVT dat het eigenlijk wel tijd was om het over te laten aan anderen. Anderzijds merkte ik ook dat ik steeds minder inhoudelijke inbreng kon doen op de vergaderingen. Met de nieuwe structuur van De Witte Mol vond ik het moeilijker om het van nabij te kunnen blijven volgen.

Maar dat wil niet zeggen dat ik me niet meer inzetten voor De Witte Mol. In het kader van fundraising blijf ik zeker mijn steentje bijdragen (via de Rotary Club), want met alle (ver)bouw(ing)en die aan de gang zijn of nog op til zijn, blijft elke cent tellen. Ook bij de feesten kom ik nog steeds vrijwilligen. Zolang mijn gezondheid het toelaat en zolang ik het nog kan, zal ik zeer nauw betrokken blijven bij De Witte Mol, al is het dan niet meer met een officiële functie.

Lees meer over de gastronomische wijnhappening op blz. 18

Lees meer over het vrijwilligersfeest op blz. 16

Bedankdoos voor elk personeelslid

Herfst op De Witte Mol

Sinterklaas op De Witte Mol

Zangstondetijdens een werkbezoek

Halloween Café

Meneer Miel in aanbouw meer lees je hierover op p. 10

Team in de kijker: onze pastorale werkgroep

Vanaf het prille begin van De Witte Mol bestaat de pastorale werkgroep. Het is altijd een vaste waarde geweest met spilfiguren Norbert (pastor) en Katelijne (therapeute), maar is sinds corona, de clusterwerking en door de komst van vele nieuwe personeelsleden niet meer zo bekend. Tijd dus om de pastorale werkgroep in de kijker te zetten. Norbert vertelt hoe het ooit allemaal gestart is en wat de werkgroep voor onze zorggebruikers betekent.

Hoe is de pastorale werkgroep ontstaan en hoe is deze geëvolueerd doorheen de jaren?

Wanneer De Witte Mol van start ging, was het de uitdrukkelijke vraag van de directie om maandelijks een viering te organiseren waaraan alle zorggebruikers konden deelnemen. Bij de officiële opening werden kruisjes – door het activiteitenteam gemaakt – gezegend en opgehangen in de verschillende leefgroepen.

De eerste echte viering met de zorggebruikers zou Witte Donderdag worden. Er werd een uitnodiging gestuurd om lid te worden van de pastorale werkgroep en de viering voor te bereiden. Resultaat van de oproep: de 1ste vergadering was enkel met mezelf, met Louis, de papa van Johan (leefgroep Korrel) en Peter (netwerkondersteuner en directielid). Voor de inkleding van het hoofdgebouw werd beroep gedaan op het activiteitenteam (A-team). Op die manier sloot ook Krista (eerst A-team, daarna leefgroepbegeleidster op het Zandmanneke) mee aan en later Katelijne (ergotherapeute). Wie zich ook bij de pastorale werkgroep voegden waren Jan en Magda, ouders van Cindy (leefgroep Korrel) die aansloten in de plaats van Louis, Sandra (hoofdopvoeder leefgroep Glasraam) en Lutgart (logistiek medewerker op leefgroep Zandsluis). Van de oude kring maken momenteel Katelijne, Lutgart en ikzelf nog steeds deel uit van de pastorale werkgroep.

De Witte Mol evolueerde naar clusters en we merkten dat onze werking steeds verder af kwam te staan van de dagelijkse zorgvloer. We kaartten deze zorg bij de directie aan en gingen tijdens enkele vergaderingen met hen in gesprek. Het is duidelijk

dat er leefgroepbegeleiders nodig zijn die pastorale zorgvragen bij hun zorggebruikers kunnen opmerken en het blijft het verlangen van de directie dat er een pastoraal aanbod voor alle zorggebruikers in De Witte Mol gegarandeerd blijft. Vandaar werden er in de verschillende clusters medewerkers aangesproken om voortaan de brugfiguur te zijn en de pastorale werking binnen de muren mee mogelijk te maken.

Alle aspecten van zorg om het levenseinde kwamen oorspronkelijk ook aan bod in de pastorale werkgroep. Maar na enkele jaren vonden we dat dit best gescheiden werd in twee werkgroepen en dat is nu nog steeds zo.

De huidige leden van de pastorale werkgroep zijn Norbert (pastor), Katelijne (therapeute), Lutgart (vrijwilligster), Wim (leefgroep Knikker), Liesbeth (leefgroep Duin), Stef (therapeut), Jessie (therapeute) en Tess/Florence (pedagoge). Deze uitgebreide pastorale werkgroep kwam reeds tweemaal samen en van daaruit werden voor dit jaar de herdenkingsviering, de adventsmomenten en de Driekoningenviering voorbereid.

Wat doet de pastorale werkgroep allemaal?

Er is een hele evolutie geweest in het aanbod van de pastorale activiteiten. In de beginjaren ging het telkens om **vieringen** en activiteiten die bedoeld waren **voor alle zorggebruikers** van De Witte Mol en werden ze meestal ook met het A-team uitgewerkt.

Er was steeds een viering op Witte Donderdag, een kruiswegwandeling over het domein op Goede Vrijdag, in de meimaand een viering aan de Lourdesgrot in Sluis en een kerstviering in de Glasvezel. Daarnaast werden ook rond verschillende belangrijke dagen, zoals Moederdag en de dag van de engelbewaarders een speciale activiteit georganiseerd.

Maar... De glasvezel werd stilaan te klein voor gezamenlijke activiteiten en de medewerkers werden jonger met daardoor minder persoonlijke pastorale bagage. Deze **evoluties** maakten dat er gezocht werd naar nieuwe wegen.

Tijdens de advent gingen we avonden **per leefgroep** organiseren. De zorggebruikers waren al in pyjama, de leefgroep was sfeervol verlicht en er klonk stemmige muziek op de achtergrond. De leden van de pastorale werkgroep vertelden het geboorteverhaal met allerlei belevingselementen (bv. schapenvacht, hooi, lantaarn, ...) en maakten ook telkens de link met het levensverhaal van de verschillende zorggebruikers. Vaak trokken we hiervoor ook naar sprekende locaties zoals de kapel aan Sas 7 in Geel of de Mariakapel op de markt in Eersel. Meestal volgde na de viering ook een gezellig samenzijn of maaltijd in een ruimte vlakbij.

De voortdurende link leggen tussen belevingselementen, religieuze symboliek en het **levensverhaal** van de zorggebruikers werd soms bijzonder moeilijk. Het was alleen maar haalbaar als er begeleiders aanwezig waren die het levensverhaal van de zorggebruikers, hun familiegeschiedenis

en – relaties heel goed kenden. Door de vele personeelsswissels kon dit niet altijd verzekerd worden.

Op het moment dat we met deze vraag worstelden, stelde Betty (leefgroep Zandsluis) ons de vraag om naar Lourdes te gaan. We stelden de vraag aan de directie en kregen goedkeuring om met een kleine groep een bedevaart te organiseren.

Na de Lourdesbedevaart zijn we gestart met een **peter-en meterwerking**. Betrokken parochianen komen zorggebruikers ophalen op de vierde woensdagavond van de maand voor een viering in de Sint-Pieter en Pauwelkerk. Het is een manier van vieren die het nu reeds vele jaren doet. Meestal zijn er een 15-tal zorggebruikers voor deze dienst ingeschreven. We mogen gewoonlijk ook twee zorggebruikers van De Schakel en één van de Mistel verwelkomen.

Kan je eventuele anekdote(s) vertellen die je in al die jaren meegemaakt hebt?

Wat binnen De Witte Mol wellicht niet zo geweten is: onze aanpak om te vieren met zorggebruikers met een mentale beperking was heel anders dan in andere voorzieningen. Dat werd ook opgemerkt door pastoraal verantwoordelijken in bisdommen en congregaties en zelfs door de faculteit theologie van Leuven.

De drie Lourdesreizen behoren zeker tot de hoogtepunten van onze werking. Het was elke keer een gigantische onderneming om een vliegtuigreis mogelijk te maken en voor de vrijwilligers een hele onderneming om een ganse week alle zorgtaken op zich te nemen. Het maakte de vieringen op deze bijzondere plaats heel intens.

Ikzelf vond bv. de uitstap naar de cirque de Gavarnie een unieke beleving. We kregen het toch maar voor mekaar om met twaalf zorggebruikers een bergwandeling te maken...en ja verschillende van hen zaten in een rolstoel.

Vrijwilligers in de bloemetjes gezet

Op 8 november vond het vrijwilligersfeest plaats. Voor een organisatie als De Witte Mol zijn vrijwilligers onmisbaar. Daarom maakt De Witte Mol er een erezaak van om al deze mensen 1 keer per jaar eens extra in de bloemetjes te zetten met een heus feest. Hieronder kan je een sfeerverslag lezen.

Onthaal

Het hoofdgebouw van De Witte Mol is voor de gelegenheid feestelijk aangekleed. Op de tafels staat ook al een mooi bedankje klaar voor alle aanwezigen. De vrijwilligers sijpelen druppelsgewijs binnen en zoeken zich een plaatsje aan 1 van de tafels. Wanneer iedereen toegekomen is en voorzien van een glaasje bubbels, worden ze verwelkomd door An. Het vrijwilligersfeest is nu officieel geopend.

Keuvelen bij het eten

Het voorgerecht wordt geserveerd aan tafel, de hoofdschotel is in buffetvorm. Maar vooraleer alle vrijwilligers mogen aanschuiven aan het buffet, worden ze eerst nog getrakteerd op een inspirerende speech van Carine om de vrijwilligers stuk voor stuk te bedanken voor hun inzet op De Witte Mol.

De vrijwilligers verrasten op hun beurt Carine zelf met een bloemetje en een dankwoordje voor haar jarenlange inzet voor de vrijwilligers. Want ze draagt nu met alle plezier de fakkel over aan Christel.

Tijdens het eten praat iedereen bij over alle fijne dingen die ze het afgelopen jaar op De Witte Mol hebben mogen beleven. Het is een vrolijke drukte. Als afsluiter wordt nog een feestelijk dessert geserveerd. En feestelijk mag je in dit geval letterlijk nemen, want het was een dessertje met vuurwerk.

Stijgende opkomst

Dit jaar was er een grote opkomst, ongeveer een 90-tal vrijwilligers. De laatste jaren was er eerder sprake van een terugval in het aantal vrijwilligers, waarschijnlijk nog een nasleep van corona. Maar dit jaar zijn er gelukkig terug heel wat nieuwe vrijwilligers opgestart, waar we uiteraard zeer blij om zijn. De Witte Mol stuurt nu ook vaak oproepen om te vrijwilligen uit via facebook en deze krijgen vaak zeer snel gevolg. Een tendens die we dus naar de toekomst toe zeker nog meer zullen toepassen om wie weet volgend jaar nog meer nieuwe vrijwilligers te mogen vieren.

Voorstelling nieuwe PR medewerker

Met de komst van de Persoonsvolgende Financiering, een veranderend zorglandschap én het toenemend belang van extra financiële middelen voelden we de noodzaak om een PR verantwoordelijke in dienst te nemen. Het is immers van groot belang dat onze Witte Mol goed op de kaart gezet wordt, op een positieve manier naar buiten komt om zo mensen en middelen aan te trekken die we hard nodig hebben om goede zorg te kunnen blijven bieden. We laten Christel aan het woord die sinds half juni deze taak op zich neemt.

Kan je in het kort vertellen wat de inhoud van jouw functie is?

Christel: Er zijn verschillende domeinen waarop ik actief ben. Over het algemeen kan je zeggen dat ik een coördinerende rol heb met betrekking tot de steunacties, sponsoringsprojecten en fondsenwerving. Dit zijn de 3 grote pijlers waarop mijn functie geënt is. Daarnaast ben ik nog bezig met het vrijwilligersbeleid, zorgen dat bezoekers en vrijwilligers op een warme manier ontvangen worden.

Als PR medewerker doe ik ook aan interne en externe merkeambepaling (corporate branding). Met andere woorden: hoe zetten we De Witte Mol op een positieve manier op de kaart en maken we onszelf bekend.

Waar ben je op dit moment het meest mee bezig geweest?

Christel: Het grootste deel van mijn tijd is tot hiertoe gegaan naar het vrijwilligerswerk. Op zoek gaan naar nieuwe vrijwilligers neemt heel wat tijd in beslag. In het begin werd ik hier heel goed in ondersteund door Carine Lijen. Wanneer er nieuwe vrijwilligers zijn, vind ik het belangrijk dat ze zich goed voelen in De Witte Mol, dat ze zich hier thuis voelen en weten dat ze één van ons zijn. Ik wil hen heel erg het gevoel geven dat ze erbij horen. Ik merk dat mensen dit waarderen en zich op die manier ook binden aan De Witte Mol. Ik zie hier in een win-win.

Waar zie je op dit moment al resultaten?

Christel: De laatste maanden hebben we heel wat nieuwe vrijwilligers aangetrokken en zie ik dat zorggebruikers heel tevreden zijn met hun vrijwilligers. Dit is inclusie voor beide partijen. De "buitenwereld" wordt binnen De Witte Mol gebracht en onze zorggebruikers komen al eens sneller "buiten". Op dit moment loopt dit domein als een trein. Ik wil er wel alert op blijven dat we ook op dit vlak vernieuwend blijven.

Waar haal je zelf het meeste voldoening uit?

Christel: Het hele pakket geeft me wel voldoening, er springt niet echt iets uit. De Witte Mol naar buiten brengen via berichten op LinkedIn vind ik zeer boeiend én belangrijk. Wat de acties van De Witte Mol betreft is het een hele uitdaging om mee te draaien in een zeer goed geoliede machine en daar mijn weg in te vinden. Elke actie die nu op mijn pad komt moet ik nog leren kennen en ik merk dat het soms kunst – en vliegwerk is om deze te organiseren met de (beperkte) middelen die we hebben.

Ik merk wel dat ik werk wil maken van vernieuwing en dat ik dit pas kan doen wanneer ik alles en iedereen op De Witte Mol wat ken.

Wat zou je graag in de toekomst verwezenlijkt zien?

Christel: In de toekomst zou ik graag zien dat de naam bekendheid van De Witte Mol groter wordt, dat we ons ook op de kaart gezet hebben bij privé-bedrijven. Dit wil ik zeker doen onder de noemer van Stijn vzw zodat die ook inhoudelijk meer bekendheid krijgt. Ik vind het belangrijk dat mensen weten waarvoor ze bij ons terecht kunnen, dat buitenstaanders weten wat we doen, waarin we ons specialiseren, wat onze missie en visie is en wat onze toekomstplannen zijn.

Het stukje fundraising is tot op heden wat op de achtergrond gebleven. Hier wil ik me in de toekomst ook meer op toeleggen. Op dit moment hebben we verschillende projecten lopen. We houden je hierover verder op de hoogte via onze sociale media en andere kanalen.

Volgend jaar kleurt De Witte Mol zilver en vieren we ons 25 jarig bestaan.

Ik hoop dit samen met collega's te kunnen samenvatten met een terugblik op de afgelopen 25 jaar en een vooruitblik op de komende jaren!

Een kijkje achter de schermen van de Gastronomische Wijnhappening

Wat 23 jaar geleden gestart is als een initiatief om geld in te zamelen voor De Witte Mol is intussen uitgegroeid tot een fenomeen. Op 14 oktober ging alweer de 20e editie door van de Gastronomische Wijnhappening. En dat het een geslaagde avond was: het hoofdgebouw zat vol en iedereen kon genieten van het heerlijke menu dat het gastronomisch keukenteam op tafel toverde, met uiteraard ook zorgvuldig uitgekozen wijnen. Hoog tijd dus om eens stil te staan bij het team achter de schermen van de Happening. Fons, Erik, Dirk, Eveline en Ludo vertellen wat er allemaal komt kijken bij de organisatie van deze culinaire avond.

Vorbereidingen

De eerste en misschien wel de belangrijkste taak is het selecteren van de wijnen. Als deze gekozen zijn, kunnen we de wijnfolder opstellen en verspreiden. Onze eerste samenkomst in functie van de happening vindt plaats in juni. We stellen dan het menu samen en kiezen ook meteen welke van onze geselecteerde wijnen past bij welk gerecht.

Daarna doen we ook altijd een try-out van ons menu, om te kijken welke handelingen er nodig zijn om tot het eindresultaat te komen en zo een tijdsinschatting te kunnen maken voor de koks. Op die manier komen we niet voor verrassingen te staan op de avond zelf.

De menukeuze

We zorgen elk jaar voor een ander menu, dus deze oefening moet telkens opnieuw gebeuren. Er spelen heel wat factoren een rol: uiteraard kijken wij naar prijs en kwaliteit, waardoor we moeten inspelen op de marktprijzen, maar is het ook belangrijk om te weten of bepaalde producten op voorraad zijn bij onze leveranciers.

Het kan zijn dat bepaalde producten niet leverbaar zijn, waardoor we soms flexibel moeten omspringen met onze woordkeuze op de menukaart of een bepaald ingrediënt last minute nog veranderen.

Als het menu op punt staat, dan kan dit uitgeschreven worden en in een mooie uitnodiging gegoten worden, die dan half september uitgestuurd wordt.

Organisatie

Op organisatorisch vlak komt er ook heel wat bij kijken, want de happening kan natuurlijk niet plaatsvinden zonder helpende handen. Alle taken moeten verdeeld worden en de ploeg moet samengesteld worden, voor zowel in de zaal als in de keuken. Aan alles moet gedacht worden: tafels dekken, aankleding van de zaal, een gastheer die de avond aan elkaar praat, de mis en place van de borden, het dressereren, de afwas, het opdienen en natuurlijk het opruimen achteraf. Gelukkig kan het gastronomisch keukenteam hiervoor rekenen op zeer enthousiaste vrijwilligers die de handen uit de mouwen komen steken.

Toewerken naar het hoogtepunt

Als we ongeveer een idee hebben van het aantal ingeschrevenen, kunnen we stilaan beginnen met het plaatsen van bestellingen. Doordat we dit al vele jaren organiseren hebben we gelukkig een goede samenwerking met verschillende leveranciers en partners. Dit maakt dat we onze happening ook nog steeds aan een democratische prijs kunnen blijven aanbieden.

De dagen voor de gastronomische wijnhappening is het keukenteam druk in de weer. Donderdag is het logistieke gebeuren: Fons komt dan letterlijk met een auto vol materiaal toe op De Witte Mol. Vrijdagochtend starten ze eerst met een briefing van wat er allemaal moet gebeuren (en kan alles ook netjes afgevinkt

maandag op. Het brengt altijd wel wat stress met zich mee, dus dan doet het deugd om nog even te ontstressen alvorens huiswaarts te keren als de avond (zaterdag) voorbij is.

“De harde kern”

Wij (Fons, Erik, Dirk, Eveline en Ludo) vormen de harde kern van het gastronomisch keukenteam. Als er iets georganiseerd wordt op De Witte Mol waar eten geserveerd wordt, doen ze beroep op ons. Zo verzorgen wij naast de Gastronomische wijnhappening ook de brunch en het zondagsrestaurant tijdens De Witte Mol Feesten, de wijnproeverij met verkoop van kaasschotels, het vrijwilligersfeest, de kerstreceptie voor de zorggebruikers en de nieuwjaarsreceptie voor de Raad van Toezicht en de Gebruikersraad.

Wij komen regelmatig samen, ook buiten de muren van De Witte Mol. Je zou het kunnen bestempelen als een vorm van teambuilding, want wij koppelen het nuttige aan het aangename en hebben uiteraard het genoegen om te “voordrinken en voorproeven”.

En dit allemaal op vrijwillige basis! Hoedje af en een grote dankjewel voor ons gastronomisch keukenteam dus om alle eetgelegenheden op De Witte Mol zo fijn te verzorgen!

worden op een overzichtsblad) en daarna start de voorbereiding van het menu in de keuken. Verder wordt het hoofdgebouw klaargestoomd om alle gasten te kunnen ontvangen: tafels en stoelen klaar zetten, de tafels voorzien van een mooi tafellaken, de tafels dekken, de zaal versieren, ...

Zaterdag wordt de keuken overgenomen door een kookploeg o.l.v. Geert. Deze vrijwilligers zijn allemaal oud-leerlingen van de avondopleiding aan de hotelschool in Mol. Zij werken het menu verder af en zorgen ervoor dat alles keurig op de borden gedresseerd wordt. Verder is het nog een kwestie van de vrijwilligers goed te brieven en aan te sturen en de laatste puntjes op de i te zetten. Flexibiliteit is daarbij nodig tot op het laatste moment, want soms gebeurt het dat we nog moeten schuiven met tafels.

Opruimen

We proberen het eten steeds af te ronden voor middernacht, zodat het niet uitzonderlijk laat afloopt. Want er wacht ons natuurlijk ook nog een opruim. Zaterdag zorgen we ervoor dat alles in de zaal nog is afgerond, maar de keuken ruimen we zondag en

Nieuwe borden "graag traag"

Op vraag van de werkgroep communicatie werden er nieuwe "graag traag" borden ontworpen om doorgaand verkeer er op attent te maken dat ze traag moeten rijden. De huidige borden zijn al 25 jaar oud en ondertussen heel wat van hun glans verloren. Het werd dus tijd om duidelijke wegwijzers te maken waar onze "zorggebruikers" in getekende stijl op staan met een verkeersbord met een lage snelheidsaanduiding. En dit in de huisstijl van De Witte Mol.

Pebbles

Pebbles, onze instellingshond, is begin augustus geopereerd aan haar knie omwille van scheurtjes aan haar kruisband. Bij een hond is dit niet zo eenvoudig te herstellen, dus werd er een operatie uitgevoerd. Enkele jaren geleden had ze dit ook aan haar andere knie. Tijdens de operatie bleek ze ook kraakbeenletsel te hebben.

Dankzij de goede zorgen van de medewerkers van leefgroep Zavel en Ine die haar regelmatig mee naar huis bracht kon ze goed herstellen van de operatie.

Nu is ze nog steeds aan het revalideren. Aangezien haar bot doorgezaagd is en met plaatjes terug vastgezet werd, vraagt

dit veel tijd en geduld. Ze is op de goede weg, er wordt nu regelmatig met haar gewandeld door de meute samen met zorggebruikers om ook haar spieren terug op te bouwen. Nu bouwen we de bezoeken aan de leefgroep ook terug op. Iedereen, inclusief Pebbles, is blij dat het gewone leven weer zijn gangetje kan gaan.

Verhuis naar blok 5 of toch niet?

In dit magazine hadden we graag een heel artikel gewijd aan de verhuis van onze gedragsgroepen naar blok 5. Jammer genoeg is die niet kunnen doorgaan. Materialen die niet of te laat geleverd werden zorgden voor vertraging van de werken die noodzakelijk zijn om onze zorggebruikers op een veilige manier te kunnen laten wonen in hun nieuwe huis. Het zal niet gelegen hebben aan de inspanningen van onze expert bouw of aan de mannen van het technisch team. Zij hebben zich uit de naad gewerkt om het onmogelijke toch mogelijk proberen te maken, maar veiligheid boven alles. In ons volgende magazine lees je allicht meer over de verhuis en de eerste ervaringen van zorggebruikers en medewerkers.

25 jaar De Witte Mol: een preview naar ons feestjaar 2024

In 2024 houden we een heel jaar feest! 25 jaar bestaan we dan en dat willen we samen met heel wat mensen vieren. en dat willen we uitgebreid vieren. Er staat heel wat op het programma voor zowel medewerkers, zorggebruikers, netwerk en externen. Wij geven hier alvast een preview van wat er ons en jou volgend jaar te wachten staat.

Een jaar vol Feest!

Januari

Zaterdag 6 - 01 ^{ZMN}
driekoningenviering

Dinsdag 9 - 01 ^M
Niefjaarsdrink Peekaa

Februari

Vrijdag 2 - 02 ^M
Personeelsfeest Peekaa

Dinsdag 13 - 02 ^Z
Carnaval RNC

Maart

Vrijdag 1 - 03 ^Z
Appelbeignets RNC

Donderdag 07 - 03 ^M
Spelletjesavond Peekaa

Maandag 18 - 03 ^Z
Kermisdag

April ^{De Witte mol Feesten}

Donderdag 18 - 04 ^{ZM}
Brunch

Donderdag 18 - 04 ^{ZMN}
Fuif met optreden
Sam Gooris

Donderdag 18 - 04 ^Z
AfterWork

Vrijdag 19 - 04 ^Z
Schlagerfestival

Vrijdag 19 - 04 ^Z
Quiz

Zaterdag 20 - 04 ^Z
Kien

Zondag 21 - 04 ^Z
Zondagrestaurant

Mei

Vrijdag 24 - 05 ^M
Walk like it's '99

Vrijdag 24 - 05 ^{ZM}
Walk like it's '99
avondfeest

Donderdag 30 - 05 ^M
Personeelsuitstap Peekaa

juni

Dinsdag 4 - 06 ^M
Personeelsuitstap Peekaa

Donderdag 7 - 06 ^{ZMN}
netwerkcafé

Vrijdag 14 - 06 ^M
Reünieavond
(ex) medewerkers

juli

Maandag 1 - 07 ^Z
Opening vakantie

Maandag 1 - 07 ^M
Zomerbar Peekaa

Augustus

Vrijdag 30 - 08 ^Z
Afsluiting vakantie

September

Donderdag 12 - 09 ^Z
Happen Stappen Rollen
RNC

Vrijdag 20 - 09 ^M
Familie BBQ Peekaa

Oktober

Dinsdag 1 - 10 ^Z
Casino avond NAH

Vanaf dinsdag 1 - 10 ^M
Spel onbekende vriend
Peekaa

Zondag 13 oktober ^Z
Opendeurdag

November

Nog geen datum ^Z
Belevingstheater AH

December

Donderdag 5 - 12 ^M
PersoneelsQuiz Peekaa

Vrijdag 6 - 12 ^Z
Sinterklaas

Woensdag 18 - 12 ^Z
kerstreceptie

Datums kunnen door omstandigheden nog wijzigen.

Activiteit voor: **Z** Zorggebruiker **M** Medewerker **N** Netwerk **E** Externen / iedereen
PeeKaa = personeelsking, RNC = Rode neuzen Comité

Afscheid Julienne

**Julienne zal altijd
deel uitmaken
van leefgroep
Glasraam.**

Blijven vechten tot
de laatste moment.
De tijd was
gekomen.

Je lichaam was op.
Hopelijk vind je nu
terug de rust die je
verdient!

We gaan je missen.

Afscheid Robby

Wie kent de woordjes van Robby niet: 1 – 1, kijken, Eddy, miep miep, coco..... Hij had niet veel woordjes nodig en toch wist iedereen wel wat hij wilde zeggen!

En wat gaan we die woordjes missen maar vooral telkens onze antwoorden erop: "maandag gaan jullie naar den Eddy, en Theo en Koeke en moeke gaan mee"..... !! en als je dan vroeg of je mee mocht gaan was het ofwel: "Okee" ofwel kregen we geen antwoord en moesten we thuisblijven.

Naar de voetbal, naar de 1 – 1 ging hij ook graag kijken, hij was hun grootste supporter!

Het begon allemaal een jaar of twee geleden toen de dokters iets abnormaals zagen en een zware diagnose viel.

Maar je hebt toch altijd nog hard genoten: vooral aan het "water", de zee, want op de camping in Nieuwpoort was je heel graag! Daar kon je gaan fietsen, iets gaan drinken, gaan wandelen, met de trial gaan rijden, naar de biljart gaan kijken, gaan vissen... kortom de mama en papa hebben er alles aan gedaan om er altijd het beste van te maken en dat is hen zeker goed gelukt! Zelfs een paar weken geleden heb je nog genoten van het tripje met de trial. De zon was toen zelfs van de partij!!

Ook op leefgroep Zandloper gaan we Robby zeker missen. 's Morgens werd hij gebracht en werd hij op zijn plekje gezet. Hij genoot van alle activiteiten die er gedaan werden: van muziek, van de therapie, van de uitstappen, maar vooral van de interactie met de andere zorggebruikers. Hij tjoepde de hele dag door! Toch ging hij heel graag terug naar huis 's avonds: hij zat altijd te wachten tot de mama of papa er waren! Soms was zijn oogappel Lotte erbij en dat vond hij heel leuk.

En op kamp in Nieuwpoort, dat was een hoogtepunt voor hem! Iedereen hoorde wel hoe graag hij erbij was!!

Ja Robby, je hebt echt hard gevochten tot het einde toe. Je wist niet wat er allemaal in en buiten je lichaam gebeurde maar we zullen je nooit vergeten! En als er snooker is op tv of de miep miep dan gaan we zeker aan je terugdenken!

Rust zacht Robby

De Witte Mol Kalender

Er is altijd iets gewoon bijzonder te beleven....

Januari 2024

Zaterdag 6 januari:

Driekoningenviering & receptie 25 jaar DWM

April 2024

18, 19, 20 & 21 april:

De Witte Mol Feest - 25 jaar

In 2024 vieren we 25 jaar De Witte Mol:

kijk op pagina 21 voor de volledige Feestkalender!